

lovforslag, og ligningslovens §§ 16, 16 C og 16 E foreslås følgelig ophævet.

De foreslåede ændringer af §§ 16 A, stk. 2, 16 B, stk. 2, og 16 D er af redaktionel karakter.

Ved forslaget § 2, nr. 1, foreslås bestemmelsen i ligningslovens § 16 ophævet.

Ligningslovens § 16 bestemmer, at såfremt tab på omsætning på værdipapirer i spekulationsøjemed er konstateret før den 1. januar 1962, kan dette tab kun fratrækkes i skattepligtig fortjeneste på tilsvarende værdipapirer.

Bestemmelsen er overflødig og foreslås derfor ophævet.

Forslagets § 2, nr. 2, angår ændringer i ligningslovens § 16 A, stk. 2.

Efter ligningslovens § 16 A, stk. 1, betragtes alt, hvad der af et selskab udloddes til aktionærer eller andelshavere som almindelig skattepligtigt udbytte, idet der dog bortses fra friaktier og likvidationssprovenu i opløsningsåret. I stk. 2 er der en bemyndigelse til ministeren for skatter og afgifter til at tillade, at beløb, der udloddes i forbindelse med en nedsættelse af aktiekapitalen, i stedet skatte­mæssigt behandles på samme måde som afståelse af en del af aktierne. Den foreslåede ændring af § 16 A, stk. 2, er af redaktionel karakter.

Forslagets § 2, nr. 3, angår ændring i ligningslovens § 16 B, stk. 2.

Såfremt en aktionær afstår aktier m. v. til det selskab, der har udstedt de pågældende værdipapirer, skal hele afståelsessummen efter ligningslovens § 16 B, stk. 1, betragtes som skattepligtig almindelig indkomst. Efter bestemmelsens stk. 2 kan ministeren for skatter og afgifter tillade, at afståelsessummen i stedet behandles, som om aktierne var afstået til anden side.

Den foreslåede ændring af § 16 B, stk. 2, er af redaktionel karakter.

Ved forslaget § 2, nr. 4, foreslås bestemmelsen i ligningslovens § 16 C ophævet.

I ligningslovens § 16 C er det bestemt, at der til den skattepligtige almindelige indkomst skal medregnes fortjeneste eller tab ved afståelse af aktier m. v., der er erhvervet som led i den skattepligtiges næringsvej eller er erhvervet mindre end 2 år før afståelsen.

Ved bestemmelsen er det endvidere fastsat, at den, der som arving, ægtefælle eller legatar har fået udlagt aktier fra et dødsbo, kun skal medregne fortjeneste eller tab ved afståelse af de pågældende aktier i den skattepligtige almindelige indkomst, såfremt aktierne er erhvervet af afdøde, dennes ægtefælle eller boet som led i næring.

Ved det samtidig med nærværende lovforslag fremsatte forslag til lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m. v. er der fastsat bestemmelser, der regulerer beskatningsforholdene for de i ligningslovens § 16 C nævnte situationer.

§ 16 C foreslås derfor ophævet.

Ændringen af § 16 D, der indeholdes i forslaget § 2, nr. 5, er en redaktionel følge af den foreslåede ophævelse af § 16 C.

Ved forslaget § 2, nr. 6, foreslås ligningslovens § 16 E ophævet.

Bestemmelsen i ligningslovens § 16 E er medtaget som § 7 i det nævnte lovforslag om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m. v. Ligningslovens § 16 E foreslås derfor ophævet.

Til § 3

Kildeskatteloven er senest ændret ved lov nr. 278 af 16. juni 1980, jfr. Folketingstidende sp. 9134, 9307, 10740 og 11334.

Til nr. 1

Kildeskattelovens § 16, stk. 3, indeholder regler om vurdering af aktiver og passiver i forskellige opgørelser over aktiver og passiver, der indgives i forbindelse med behandlingen af dødsboer.

Kan skattemyndigheden ikke godkende boets egen ansættelse af værdierne, og kan der ikke ved forhandling opnås enighed om ansættelsen, kan skattemyndigheden kræve vurdering af personer, som udmeldes af skifteretten.

Udgifterne ved en sådan vurdering betales af boet, hvis vurderingssummen er mindst 10 pct. større eller mindre end den værdi, boet har angivet. Boet skal dog altid betale vurderingsudgifterne, hvis en fast ejendom er ansat under ejendoms­værdien, og vurderingen fører til en forhøjelse.

Det er denne sidstnævnte bestemmelse, som findes i § 16, stk. 3, 4. pkt., der nu foreslås ophævet.

Baggrunden herfor er, at der ved værdiansættelsen af en fast ejendom ifølge de vejledende anvisninger i skattedepartementets meddelelse nr. 36 fra april 1976 skal tages hensyn til prioriteringsforholdene, idet en meget lav belåning rent praktisk betyder en lav handelsværdi, medens en høj belåning betyder en høj handelsværdi.

Hvor en ejendom er lavere prioriteret end normalt, kan det således betyde, at ejendommen ifølge de nævnte anvisninger skal ansættes til en værdi under ejendoms­værdien. Det findes herefter ikke rimeligt at opretholde den gældende regel om, at boet har pligt til at betale vurderingsomkostninger-